

произхожда отъ името на рѣката Волга, по турско произношение *Булгър* и *ар* — човѣкъ¹⁾, коато приемаме и ние и къмъ доказъбата на която пристъпваме непосредѣдно.

Приди всичко нека забѣлѣжимъ, че основната форма *българ* отговаря по своя акцентъ напълно на една сложна дума. Въ *първия* елементъ съглеждаме и ние „Волга“, обаче не можемъ никакъ да се съгласимъ съ Шестакова, че това име е славянско (Волга отъ влъз е невъзможно, както вече имахме случай да изтъкнемъ). Името не може да бъде освѣнъ финско.

Това се доказва приди всичко отъ окончанието — *га*, което намираме въ името на единъ голѣмъ брой други рѣки, отъ които много принадлежатъ къмъ басейна на самата Волга. Ето единъ списъкъ отъ названия на рѣки съ суфиксъ — *га*, *-нга*. Ние го извлечаме изъ голѣмия „Географическо-статистический словарь Российской имперії“ на П. Семеновъ (СПБ. 1862, 5 тома): *Ага*, р. Забайк. абл., *Амга*, лѣв. пр. на Алдан (Сибирь, Лена), *Андога*, р. Новгор. губ., *Бахтиога*, р. Вологодск. губ., лѣвъ притокъ на Сухона, *Вага*, р. Вологодск. и Арханг. губ. лѣвъ прит. на р. Двина, *Ваенга* р. Арханг. губ., *Векшнга*, р. Вологодска губ., *Влога*, р. СПБ. губ., *Вожега*, *Вожга* (Вожа), р. Вологодск. и Новгор. губ., *Волонга*, р. Арханг. губ., *Дакталга*, р. Забайк. Обл., *Идолга*, р. Сарат. губ., *Индега* или *Индега*, р. Арханг. губ., *Лоденга*, р. Волог. губ., *Ложуга*, р. Вологодска и Арханг. губ., *Каренга*, р. Забайк. Обл., *Кинченга* или *Тинченга*, р. Волог. губ., *Киренга*, р. Иркутска губ., *Кокенъга*, р. Вологод. губ., *Коленга*, р. Волог. *Коченга*, р. Волог. губ., *Леденга*, р. Волог. губ., *Люога*, р. Вятска губ., *Ляга*, р. Волог. губ., *Мга*, р. СПБургска губ., *Мехренга*, р. Олонецка и Арханг. губ., *Молога*, р. въ Новгор., Тверска и Яросл. губ. лѣвъ прит. на Волга, — *Молога*, уѣздъ градъ въ Яросл. губ., *Осуга*, р. Тверска губ., *Покшнга*, р. Арханг. губ., *Свияга*, р. Симб. и Казанска губ., пр. на Волга, *Сунга*, р. Томска губ., *Сурыга*, Вж. Чурилага, *Сямшнга*, р. Вологод. губ., *Туруга*, р. Енисейска губ., *Урга*, прит. на р. Сура. Нижегородска губ., *Чаванга* (Чавунга, Чеванга), р. Арханг. губ., *Чуряга* (Сурига), р. Олонецка губ., *Шенъга*, р. Арханг. губ., *Юнга*, десенъ притокъ на Волга. Юнга Большая, село въ Казанска губ., Юнга Малая (Сианско) Каз. губ. (село), *Юнага*, р. Вологодска губ., *Юрга*, дѣлъ рѣки въ Вологодска губ., *Янга*, р. Енисейска губ., *Яренга*, 1) р. въ Арханг. губ.¹⁾ 2) р. въ Вологодска губерния. — *Яренга* (село) въ Арханг. губерния и пр.

Всички тия рѣки текатъ прѣзъ страни, обитавани нѣкога или и сега още обитавани отъ фински племена. Днесъ е доказано вѣобщѣ, че голѣма част отъ географичните названия не само въ съверна и срѣдна Русия, но и въ приалтайския край, въ Сибири, иматъ фински произходъ.²⁾

¹⁾ Вж. дѣлътъ списъкъ на рѣчни имена съ суф. — *ига*, у Смирнова, Пермски р. 99, и сл. Тукъ и тъкнуването на това окончание като ловарско (Буденъ, Боскинъ) или като угърско (Европеусъ), р. 103—104.

²⁾ Ср. Д. Европеусъ, Къ въпросу о народахъ обитавшихъ въ Срѣдней и Сѣверной Россіи до пробитія Славянъ Ж. М. Н. Пр. 1863., юли, 55.—71. Същиятъ въ Russische Revue,